Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1342/2008 НА СЪВЕТА**

от 18 декември 2008 година

за създаване на дългосрочен план за запасите от атлантическа треска и риболовните стопанства, които експлоатират тези запаси, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2004

(ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 20)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 година	L 343	1	22.12.2009 г.
►**M2**	Регламент (ЕС) № 1243/2012 на Съвета от 19 декември 2012 година	L 352	10	21.12.2012 г.
►**M3**	Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2324 на Комисията от 11 декември 2015 година	L 328	101	12.12.2015 г.

Поправен със:

►**C1** Поправка, ОВ L 231, 1.9.2010 г., стр. 6 (1342/2008)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1342/2008 НА СЪВЕТА

от 18 декември 2008 година

за създаване на дългосрочен план за запасите от атлантическа треска и риболовните стопанства, които експлоатират тези запаси, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2004

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 37 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като има предвид, че:

(1) Целта на Регламент (ЕО) № 423/2004 на Съвета от 26 февруари 2004 г. относно определяне на мерки за възстановяване на запасите от атлантическа треска ([2]) е да обезпечи възстановяването на запасите от атлантическа треска в Kattegat, в Северно море, включително Skagerrak, и източната част на Ламанша, в зоната на запад от Шотландия и в Ирландско море до предохранителния размер, препоръчван от учените, в рамките на период от пет до десет години.

(2) Според последното научно становище на Международния съвет за изследване на морето (ICES) намаляването на улова на атлантическа треска в резултат на съвкупния ефект от общия допустим улов (ОДУ), техническите мерки и допълнителните мерки за управление на усилието, включително мерките за наблюдение и контрол, с оглед предотвратяване на улова и разтоварването на атлантическа треска от незаконен, недекларирал или нерегламентиран риболов, е крайно недостатъчно за намаляване на смъртността от риболов до равнищата, необходими за възстановяване на запасите от атлантическа треска, като никой от четирите запаса, обхванати от Регламент (ЕО) № 423/2004, не показва ясни признаци за възстановяване, при все че запасите в Северно море показват известни признаци за това.

(3) Необходимо е да се засили режимът и да се въведе дългосрочен план, за да се постигне устойчива експлоатация на запасите от атлантическа треска въз основа на максимален устойчив улов.

(4) Според последните научни доклади, по-специално докладите за дългосрочните тенденции на развитие на морските екосистеми, желаните дългосрочни равнища на биомаса не могат да бъдат точно определени. Вследствие на това целта на дългосрочния план следва да бъде променена от цел, основаваща се на биомасата, в цел, основаваща се на смъртността от риболов, което следва да се прилага и към позволените нива на риболовно усилие.

(5) Запасите от атлантическа треска в Северно море се използват заедно с Норвегия и се управляват съвместно. Мерките, предвидени в настоящия регламент, следва надлежно да вземат предвид консултациите с Норвегия съгласно Споразумението относно риболова между Европейската икономическа общност и Кралство Норвегия ([3]).

([1]) Становище от 21 октомври 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник).
([2]) ОВ L 70, 9.3.2004 г., стр. 8.
([3]) ОВ L 226, 29.8.1980 г., стр. 48.

▼B

(6) В случай че Научният, технически и икономически комитет по рибарство (STECF) не може да отправи препоръка за ОДУ поради липса на достатъчно точна и представителна информация, следва да се предвидят разпоредби, осигуряващи последователност при определянето на ОДУ дори и при липса на достатъчно данни.

(7) За да се осигури достигането на целите за смъртност от риболов и да се допринесе за свеждането до минимум на изхвърлянето, е необходимо риболовните възможности под формата на риболовно усилие също да бъдат фиксирани на нива, които да бъдат съвместими с многогодишната стратегия. Такива риболовни възможности следва, доколкото е възможно, да бъдат определени според вида на риболовните съоръжения въз основа на действащите риболовни практики. Целесъобразно е да се предвиди периодично преразглеждане на ефективността на системата за управление и по-специално да се гарантира преразглеждане на системата за регулиране на риболовното усилие, когато запасите на атлантическа треска достигнат нива, които позволяват експлоатация, даваща максимално устойчив улов.

(8) Следва да бъдат въведени нови механизми за насърчаване на участието на рибарите в програми за избягване на улова на атлантическа треска. Има по-голяма вероятност такова избягване на улова на атлантическа треска или програми за намаляване на изхвърлянето да успеят, ако са разработени в сътрудничество с риболовната промишленост; и съответно такива програми, разработени с държавите-членки, следва да се считат за ефективно средство за окуражаване на устойчивостта и тяхното разработване следва да бъде насърчавано. Освен това държавите-членки следва да упражняват правомощията си за разпределяне на достъпа до риболов на запаси от атлантическа треска, така че да насърчават рибарите си да ловят риба по начини, които имат за резултат по-избирателен риболов и са по-малко вредни за околната среда.

(9) Определянето и разпределянето на ограниченията за улова, фиксирането на минимално и на предпазни равнища на запасите и на равнищата на смъртност от риболов, както и на максимално допустимото риболовно усилие за всяка група за риболовно усилие за държава-членка, както и изключването на някои групи кораби от режима на риболовното усилие, определен с настоящия регламент, са мерки от първостепенно значение в рамките на общата политика в областта на рибарството. Целесъобразно е Съветът да си запази правото да упражнява пряко изпълнителни правомощия във връзка с тези специфични въпроси.

(10) Мерките, необходими за прилагането на определени разпоредби от настоящия регламент, и по-специално тези, които са свързани с приспособяване на ограниченията на риболовното усилие в рамките на максимално допустимото риболовно усилие, определено от Съвета, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([1]).

(11) В допълнение към мерките, предвидени в Регламент (ЕИО) № 2847/93 на Съвета от 12 октомври 1993 г. относно установяването на система за контрол, приложима към общата политика в областта на рибарството ([2]), следва да бъдат въведени мерки за контрол, за да се гарантира съответствие с мерките, предвидени в настоящия регламент.

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.
([2]) ОВ L 261, 20.10.1993 г., стр. 1.

▼B

(12) Следва да бъдат установени правила, според които дългосрочният план, въведен с настоящия регламент, като се вземе предвид състоянието на съответните запаси, да бъде квалифициран като план за възстановяване по смисъла на член 5 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството ([1]), и за целите на член 21, буква а), подточка i) от Регламент (ЕО) № 1198/2006 на Съвета от 27 юли 2006 г. за Европейския фонд за рибарство ([2]), или като план за управление по смисъла на член 6 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 и за целите на член 1, буква а), подточка iv) от Регламент (ЕО) № 1198/2006.

(13) Регламент (ЕО) № 423/2004 следва да бъде отменен и заменен с настоящия регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се създава план за четири запаса от атлантическа треска, отговарящи на следните географски зони:

а) Kattegat;

б) Северно море, Skagerrak и източната част на Ламанша;

в) зоната на запад от Шотландия;

г) Ирландско море.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения, които допълват определенията, посочени в член 3 от Регламент (ЕО) № 2371/2002:

а) „група за риболовно усилие“ означава структура на управление на държава-членка, за която се определя максимално допустимо риболовно усилие. Тя включва група риболовните съоръжения и зоната, посочени в приложение I;

б) „сборна група за риболовно усилие“ означава съвкупността от групите за риболовно усилие на всички държави-членки, които имат една и съща група риболовни съоръжения и зона;

в) „улов на единица усилие“ означава количеството уловена атлантическа треска в рамките на една година, изразено в живо тегло към единица риболовно усилие, изразено в kW/дни;

г) „съответни възрастови групи“ означава възрасти 3, 4 и 5 за атлантическата треска в Kattegat; възрасти 2, 3 и 4 за атлантическата треска в Ирландско море, Северно море, Skagerrak и източната част на Ламанша; възрасти 2, 3, 4 и 5 за атлантическата треска в зоната на запад от Шотландия; или други възрастови групи в съответствие с препоръките на STECF.

([1]) ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59.
([2]) ОВ L 223, 15.8.2006 г., стр. 1.

▼B

Член 3

Географски определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните географски определения на географски зони:

а) „Kattegat“ е зоната от участък IIIa, определена от ICES, оградена на север от линията, свързваща фара в Skagen с фара в Tistlarna и продължаваща до най-близката точка на шведското крайбрежие, а на юг от линията, свързваща Hasenore с Gnibens Spids, от Korshage до Spodsbjerg и от Gilbjerg Hoved до Kullen;

б) „Северно море“ е подзона IV на ICES и зоната от участък IIIa на ICES, която не е включена в определението на Skagerrak и Kattegat, както и делът от участък IIa на ICES, разположен в териториалните води или водите под юрисдикцията на държавите-членки;

в) „Skagerrak“ е делът от участък IIIa на ICES, ограничен на запад от линията, свързваща фара в Hanstholm с фара в Lindesnes, а на юг от линията, свързваща фара в Skagen с фара в Tistlarna и продължаваща до най-близката точка на шведското крайбрежие;

г) „източната част на Ламанша“ е участък VIId на ICES;

д) „Ирландско море“ е участък VIIa на ICES;

е) „зоната на запад от Шотландия“ е участък VIa на ICES и делът от участък Vb на ICES, разположен в териториалните води или водите под юрисдикцията на държавите-членки.

Член 4

Изчисляване на риболовното усилие

За целите на настоящия регламент риболовното усилие на група кораби се равнява на сбора от произведенията на стойностите на капацитетите на всеки кораб, изразени в kW, и броя на дните, по време на които всеки от корабите е присъствал в зоната, посочена в приложение I. Един ден присъствие в дадена зона означава всеки непрекъснат период от 24 часа (или част от него), по време на който корабът присъства в зоната и не е в пристанище.

Член 5

Цели на плана

1. Планът, посочен в член 1, осигурява устойчива експлоатация на запасите от атлантическа треска на основата на максимален устойчив улов.

2. Посочените в параграф 1 цели се постигат при поддържане на следната смъртност от риболов за атлантическата треска в съответните възрастови групи:

Запас	Смъртност от риболов
Атлантическа треска в Kattegat	0,4
Атлантическа треска в зоната на запад от Шотландия	0,4
Атлантическа треска в Ирландско море	0,4

▼B

3. По отношение на запасите на атлантическа треска в Северно море, Skagerrak и източната част на Ламанша, посочената в параграф 1 цел се постига при поддържане на смъртността от риболов за атлантическата треска в съответните възрастови групи, посочени в член 8.

ГЛАВА II

ОБЩ ДОПУСТИМ УЛОВ

Член 6

Минимални и предпазни равнища

Минималните и предпазните равнища за хвърлящата хайвер биомаса за всеки запас на атлантическа треска са, както следва:

Запас	Минимални равнища за хвърляща хайвер биомаса в тонове	Предпазни равнища за хвърляща хайвер биомаса в тонове
Атлантическа треска в Kattegat	6 400	10 500
Атлантическа треска в Северно море, Skagerrak и източната част на Ламанша	70 000	150 000
Атлантическа треска в зоната на запад от Шотландия	14 000	22 000
Атлантическа треска в Ирландско море	6 000	10 000

Член 7

Процедура за установяване на ОДУ за запаси от атлантическа треска в Kattegat, в зоната за запад от Шотландия и в Ирландско море

1. Всяка година Съветът взема решение за определяне на ОДУ за следващата година за всеки от запасите от атлантическа треска в Kattegat, в зоната на запад от Шотландия и в Ирландско море. ОДУ се изчислява чрез приспадане на следните количества от общото отстраняване на атлантическа треска, предвидени от STECF като отговарящи на смъртността от риболов, посочена в параграфи 2 и 3:

а) количеството риба, равно на очакваното изхвърляне на атлантическа треска от съответния запас;

б) количеството, съответстващо на другите източници на смъртност от риболов на атлантическата треска, което следва да бъде съответно определено въз основа на предложение от Комисията.

2. ОДУ, който се основава на становище на STECF, следва да отговаря на всяко от следните условия:

а) ако прогнозираната от STECF големина на запаса на 1 януари в годината на прилагане на ОДУ е под минималното равнище на хвърлящата хайвер биомаса, установено в член 6, смъртността от риболов се намалява с 25 % в годината на прилагане на ОДУ в сравнение със смъртността от риболов през предходната година;

б) ако прогнозираната от STECF големина на запаса на 1 януари в годината на прилагане на ОДУ е под предпазното равнище за хвърлящата хайвер биомаса, установено в член 6, и по-висока или равна на минималното равнище на хвърлящата хайвер биомаса, установено в член 6, смъртността от риболов се намалява с 15 % в годината на прилагане на ОДУ в сравнение със смъртността от риболов през предходната година; и

▼B

в) ако прогнозираната от STECF големина на запаса на 1 януари в годината на прилагане на ОДУ е по-висока или равна на предпазното равнище за хвърлящата хайвер биомаса, установено в член 6, смъртността от риболов се намалява с 10 % в годината на прилагане на ОДУ в сравнение със смъртността от риболов през предходната година.

3. Ако според становището на STECF прилагането на параграф 2, букви б) и в) би довело до смъртност от риболов, по-ниска от посочената в член 5, параграф 2, Съветът определя ОДУ на равнища, които да водят до посочената в споменатия член смъртност от риболов.

4. Когато дава становището си в съответствие с параграфи 2 и 3, STECF приема, че в годината, предхождаща годината на прилагане на ОДУ, уловът на рибния запас е с корекция за смъртност от риболов, равна на намалението на максимално допустимото риболовно усилие, прилагано през същата година.

5. Независимо от параграф 2, букви а), б) и в) и параграф 3 Съветът не определя ОДУ на равнище, което е с повече от 20 % под или над равнището на ОДУ, установено за предходната година.

Член 8

Процедура за установяване на ОДУ за запасите на атлантическа треска в Северно море, Skagerrak и източната част на Ламанша

1. Всяка година Съветът взема решение относно ОДУ за запасите на атлантическа треска в Северно море, Skagerrak и източната част на Ламанша. ОДУ се изчислява чрез прилагане на правилата за намаление, установени в член 7, параграф 1, букви а) и б).

2. ОДУ първоначално се изчислява в съответствие с параграфи 3 и 5. От годината, когато ОДУ, определен чрез прилагането на параграфи 3 и 5, ще бъде по-нисък от ОДУ, определен чрез прилагането на параграфи 4 и 5, ОДУ се изчислява съгласно параграфи 4 и 5.

3. Първоначално ОДУ не надхвърля ниво, съответстващо на смъртност от риболов, която представлява процент от прогнозата за смъртност от риболов в съответните възрастови групи през 2008 г., както следва: 75 % за ОДУ през 2009 г., 65 % за ОДУ през 2010 г. и прилагане на последователно намаляване от 10 % за следващите години.

4. Следователно, ако големината на запаса на 1 януари в годината, предхождаща годината на прилагане на ОДУ, е:

а) над предпазното равнище за хвърлящата хайвер биомаса, ОДУ съответства на процент на смъртност от риболов от 0,4 в съответните възрастови групи;

б) между минималното равнище на хвърлящата хайвер биомаса и предпазното равнище за хвърлящата хайвер биомаса, ОДУ не надхвърля равнище, съответстващо на процент на смъртност от риболов в съответните възрастови групи, равен на следната формула:

0,4 – (0,2 * (предпазно равнище за хвърлящата хайвер биомаса – хвърляща хайвер биомаса)/(предпазно равнище за хвърлящата хайвер биомаса – минимално равнище за хвърлящата хайвер биомаса);

в) на или под ограничението за равнище на хвърлящата хайвер биомаса, ОДУ не надхвърля ниво, съответстващо на процент на смъртност от риболов от 0,2 в съответните възрастови групи.

▼B

5. Независимо от параграфи 3 и 4 Съветът не определя ОДУ за 2010 г. и следващите години на равнище, което е с повече от 20 % под или над равнището на ОДУ, установено за предходната година.

6. Когато посоченият в параграф 1 запас на атлантическа треска е бил експлоатиран при процент на смъртност от риболов, близък до 0,4 в продължение на три последователни години, Комисията оценява прилагането на настоящия член и когато е целесъобразно, предлага подходящи мерки за неговото изменение, за да гарантира експлоатация при максимално устойчив улов.

▼M2

Член 9

Специална процедура за определяне на ОДУ

1. При липса на достатъчно информация за определяне на ОДУ в съответствие с член 7 ОДУ за запасите от атлантическа треска в Kattegat, в зоната на запад от Шотландия и в Ирландско море се определя на равнището, посочено в научните становища. Ако посоченото в научните становища равнище обаче надвишава с над 20 % ОДУ от предходната година, ОДУ се определя на равнище, което е с 20 % по-високо спрямо ОДУ от предходната година, или ако посоченото в научните становища равнище е с над 20 % по-ниско от ОДУ от предходната година, ОДУ се определя на равнище, което е с 20 % по-ниско спрямо ОДУ от предходната година.

2. Чрез дерогация от параграф 1, когато в научните становища се посочва, че не следва да е разрешен целеви риболов, както и че:

а) приловът следва да е сведен до минимум или намален във възможно най-голяма степен, и/или

б) уловът на атлантическа треска следва да бъде намален във възможно най-голяма степен,

Съветът може да реши да не прилага годишна корекция на ОДУ през следващата година или следващите години, при условие че се определя ОДУ само за прилова.

3. При липса на достатъчно информация за определяне на ОДУ в съответствие с член 8 ОДУ за запасите от атлантическа треска в Северно море, Skagerrak и източната част на Ламанша се определя чрез прилагането на параграфи 1 и 2 от настоящия член *mutatis mutandis*, освен ако консултациите с Норвегия не доведат до определяне на друго равнище на ОДУ.

4. Когато от научните становища личи, че прилагането на установените в член 8, параграфи 1—4 правила не е целесъобразно за постигането на целите на плана, Съветът може, независимо от посочените по-горе разпоредби, да вземе решение за определяне на алтернативно равнище на ОДУ.

▼B

Член 10

Адаптиране на мерките

1. Когато целевото равнище на причинената от риболов смъртност, посочено в член 5, параграф 2, е постигнато или STECF изрази становище, че това равнище или минималните и предпазните равнища на хвърлящата хайвер биомаса по член 6 или равнището на смъртност от риболов по член 7, параграф 2 вече не са подходящи за поддържане на нисък риск от изчерпване на запасите и максимално устойчиво възпроизводство, Съветът взема решение за определяне на нови стойности за съответните равнища.

▼B

2. Когато STECF изрази становище, че някой от запасите от атлантическа треска не се възстановява както трябва, Съветът взема решение, което:

а) определя ОДУ за съответния запас на равнище, по-ниско от предвиденото в членове 7, 8 и 9;

б) определя максимално допустимото риболовно усилие на равнище, по-ниско от предвиденото в член 12;

в) въвежда съответно други свързани с горното условия.

ГЛАВА III

ОГРАНИЧАВАНЕ НА РИБОЛОВНОТО УСИЛИЕ

Член 11

Режим на риболовното усилие

1. Установените в членове 7, 8 и 9 ОДУ се допълват от режим на риболовното усилие, при който риболовните възможности се разпределят под формата на риболовно усилие между държавите-членки на годишна основа.

2. Съветът може, по предложение на Комисията или въз основа на информация, предоставена от държавите-членки, и становище на STECF съгласно параграф 3, да изключи определени групи кораби от прилагането на режима на риболовно усилие, при условие че:

а) съответните данни за улова и изхвърлянето на треска са налице, с оглед STECF да оцени процента на улова на атлантическа треска, извършен от всяка съответна група кораби;

б) процентът на улов на атлантическа треска, според оценката на STECF, не надхвърля 1,5 % от общия улов за всяка съответна група кораби; и

в) включването на тези групи кораби в режима на риболовно усилие би представлявало административна тежест, несъразмерна спрямо цялостния им ефект върху запасите от атлантическа треска.

Ако STECF не е в състояние да прецени дали тези условия продължават да бъдат изпълнени, Съветът включва всяка от съответните групи кораби в риболовното усилие.

3. Държавите-членки предоставят всяка година съответната информация на Комисията и STECF с оглед да се установи, че посочените по-горе условия са и продължават да бъдат изпълнени в съответствие с подробните правила, които следва да бъдат приети от Комисията.

Член 12

Разпределяне на риболовно усилие

1. Всяка година Съветът взема решение за максимално допустимото риболовно усилие за всяка група за риболовно усилие по държави-членки.

2. Максимално допустимото риболовно усилие се изчислява на база, установена, както следва:

а) за първата година на прилагане на настоящия регламент базовата линия се установява като средното усилие в kW/дни, изразходвано през 2004—2006 г. или 2005— 2007 г., според предпочитанието на съответната държава-членка, въз основа на становището на STECF;

▼B

б) за следващите години на прилагане на настоящия регламент базата се равнява на максимално допустимото риболовно усилие от предходната година.

3. Групите за риболовно усилие, за които се прилага годишна корекция на максимално допустимото риболовно усилие, се определят на посочената по-долу основа:

а) уловите на атлантическа треска от корабите във всяка група за риболовно усилие се оценяват въз основа на данните, представени от държавите-членки в съответствие с членове 18, 19 и 20 от Регламент (ЕО) № 199/2008 на Съвета от 25 февруари 2008 г. относно установяване на общностна рамка за събиране, управление и използване на данните в сектор „Рибарство“ и за подкрепа на научните консултации във връзка с общата политика в областта на рибарството ([1]);

б) за всяка от определените в приложение I към настоящия регламент зони на сборните групи за риболовно усилие и съответните им улови на атлантическа треска, включително изхвърлената риба, се изготвя списък. Списъкът се подрежда така, че да отразява нарастването на улова на атлантическа треска във всяка група за риболовно усилие;

в) сборът на уловите на атлантическа треска в списъците по буква б) се изчислява по описания по-долу начин. За всяка сборна група за риболовно усилие се изчислява сумата от улова на атлантическа треска от тази група за риболовно усилие и уловите на атлантическа треска на всички сборни групи за риболовно усилие от предходните точки на списъка;

г) сборът на уловите, изчислени по посочения в буква в) начин, се изчислява като процент от общия улов на атлантическа треска от всички сборни групи за риболовно усилие в същата зона.

▼M2

4. По отношение на сборните групи за риболовно усилие, при които процентът на сбора от уловите, изчислен съгласно параграф 3, буква г), е равен или надвишава 20 %, се прилагат годишни корекции. Максимално допустимото риболовно усилие на съответните групи се изчислява по следния начин:

а) когато се прилага член 7 или член 8 — чрез прилагане към базата на същата процентна корекция като определената в посочените членове корекция за смъртност от риболов;

б) когато се прилага член 9 — чрез прилагане към базата на същата процентна корекция на риболовното усилие като корекцията на ОДУ в сравнение с предходната година.

▼B

5. За групи за риболовно усилие, различни от тези, посочени в параграф 4, максимално допустимото риболовно усилие остава на базовото ниво.

▼M2

6. Чрез дерогация от параграф 4, когато максимално допустимото риболовно усилие е било намалявано в продължение на четири последователни години, Съветът може да реши да не прилага годишна корекция на максимално допустимото риболовно усилие през следващата година или следващите години.

([1]) ОВ L 60, 5.2.2008 г., стр. 1.

▼B

Член 13

Разпределение на допълнително риболовно усилие за силно избирателни съоръжения и риболовни курсове, избягващи атлантическата треска

1. Държавите-членки могат да увеличат максимално допустимото риболовно усилие на групите за риболовно усилие, при които риболовното усилие се коригира в съответствие с член 12, параграф 4 и при спазване на условията, установени в параграфи 2—7.

2. Максимално допустимото риболовно усилие може да бъде увеличено в рамките на групите за риболовно усилие, при които риболовната дейност на един или повече кораби:

а) се извършва само с едно регулирано съоръжение на борда, чиито технически качества, според оценено от STECF научно изследване, винаги имат за резултат по-малко от 1 % атлантическа треска в състава на улова (силно избирателно съоръжение);

б) има за резултат по-малко от 5 % атлантическа треска в състава на улова на риболовен курс (риболовни курсове, избягващи атлантическата треска);

в) се извършва в съответствие с план за избягване на улова на атлантическа треска или за намаляване на изхвърлянията, което намалява смъртността от риболов при атлантическата треска сред участващите риболовни кораби най-малко с приспособяването на риболовното усилие, посочено в член 12, параграф 4; или

г) се извършва в зоната на запад от Шотландия на запад от линия, получена чрез последователно свързване посредством румбови линии на точките, посочени в приложение IV, отчетени съгласно координатната система WGS84, при условие че участващите кораби са оборудвани със сателитно базирани системи за наблюдение на кораби (VMS).

3. Посочените в параграфи 2 кораби са предмет на повишена честота на наблюдение по-специално по отношение на:

а) изключителната употреба на силно избирателни съоръжения по време на въпросните риболовни курсове в съответствие с параграф 2, буква а);

б) количеството изхвърляния в съответствие с параграф 2, буква б);

в) намаляването на смъртността от риболов в съответствие с параграф 2, буква в);

г) количеството улов и изхвърляния на запад от линията, посочена в параграф 2, буква г),

при спазване на договореностите за редовно предоставяне на данни на държавите-членки относно спазването на специалните условия, посочени в споменатите букви.

4. Повишаването на риболовното усилие съгласно настоящия член се изчислява за всеки кораб от съответните групи за риболовно усилие, действащи при специалните условия, посочени в параграф 2, букви а), б), в) и г), и не превишава количеството, необходимо за компенсиране на посочените в член 12, параграф 4 корекции на риболовното усилие за съоръженията, използвани при тези действия.

5. Всяко увеличение на разпределението на риболовното усилие, извършено от държавите-членки, се съобщава на Комисията до 30 април от годината, през която се извършва компенсирането за корекциите на риболовното усилие. В нотификацията се посочват

▼B

данни за корабите, действащи при специалните условия, посочени в параграф 2, букви а), б), в) и г), риболовното усилие на група за риболовно усилие, което държавата-членка очаква да бъде извършено от тези кораби през тази година, както и условията на наблюдение на риболовното усилие на корабите, включително мерките за контрол.

6. Държавите-членки докладват на Комисията най-късно до 1 март всяка година относно количествата на усилието, използвано в рамките на действията през предходната година.

7. Комисията отправя искане до STECF да сравнява ежегодно намаляването на смъртността при атлантическата треска, което би било резултат от прилагането на параграф 2, буква в), с намаляването, което по негови очаквания би било резултат от приспособяването на риболовното усилие, посочено в член 12, параграф 4. В контекста на тази консултация Комисията може да предложи приспособяване на риболовното усилие, което да се прилага за съответните групи съоръжения през следващата година.

Член 14

Задължения на държавите-членки

1. По отношение на корабите, плаващи под флага ѝ, всяка държава-членка определя метода за разпределяне на максимално допустимото риболовно усилие на отделни кораби или групи кораби в светлината на редица критерии, включващи например:

а) поощряване на добрите риболовни практики, в това число засилване на събирането на данни, намаляване на изхвърлянето на риба и свеждане до минимум на въздействията върху младата риба;

б) участие в програми за сътрудничество за избягване на нежелан прилов на атлантическа треска;

в) слабо въздействие върху околната среда, в това число чрез разход на гориво и емисии от парникови газове;

г) пропорционалност по отношение на разпределението на риболовните възможности под формата на квоти за риболов.

2. За всяка от посочените в приложение I към настоящия регламент зони всяка държава-членка издава специални разрешителни за риболов в съответствие с Регламент (ЕО) № 1627/94 на Съвета от 27 юни 1994 г. относно постановяване на общите разпоредби за специалните разрешителни за риболов ([1]) за кораби, плаващи под нейния флаг, които участват в риболовни дейности в тази зона и използват съоръжения, попадащи в една от групите съоръжения, посочени в приложение I към настоящия регламент.

3. За всяка от посочените в приложение I зони общият капацитет, изразен в kW, за кораби, разполагащи със специални разрешителни за риболов, издадени в съответствие с параграф 2, не надвишава максималния капацитет на корабите, които са действали през 2006 г. или 2007 г., използвайки регулирани риболовни съоръжения и осъществявайки риболов в съответната риболовна зона.

4. Всяка държава-членка съставя и актуализира списък на корабите, притежаващи специално разрешително за риболов по параграф 2, като го прави достъпен на официалния си уебсайт за Комисията и останалите държави-членки.

([1]) ОВ L 171, 6.7.1994 г., стр. 7.

▼B

Член 15

Регулиране на риболовното усилие

Държавите-членки наблюдават капацитета и дейността на своя флот по групи за риболовно усилие и взимат подходящи мерки, ако максимално допустимото риболовно усилие, установено в съответствие с член 12, ще бъде достигнато скоро, с оглед да се гарантира, че усилието няма да надхвърли установените граници.

Член 16

Обмен на максимално допустимо риболовно усилие между държавите-членки и възстановяване на риболовно усилие

1. Максимално допустимото риболовно усилие, установено в съответствие с член 11, може да се коригира от съответните държави-членки предвид:

а) обмена на квоти, извършен в съответствие с член 20, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 2371/2002; и

б) преразпределенията и/или приспаданията, направени в съответствие с член 23, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 и член 21, параграф 4, член 23, параграф 1 и член 32, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2847/93.

2. Максимално допустимото риболовно усилие, установено в съответствие с член 12, може да бъде коригирано от държава-членка, която преустановява обмена на квоти в която и да е от посочените в член 3 зони, ако тази държава-членка е извършвала такъв обмен по време на референтния период за установяване на базите, посочени в член 12, параграф 2, и има нужда от упражняване на допълнително усилие в някоя от съответните групи за риболовно усилие, за да използва възстановената квота. Възстановяването на риболовно усилие се придружава от намаляване на общото допустимо риболовно усилие от държавата-членка, върнала квотата на получаващата обратно квотата си държава-членка, което да отразява степента на намаление на наличната квота на нейните групи за риболовно усилие, освен ако държавата-членка, която връща квотата, не е използвала съответното усилие за установяване на посочените по-горе бази.

3. Независимо от член 17, параграф 2 през 2009 г. държавите-членки могат да променят разпределението на риболовното си усилие като прехвърлят риболовно усилие и капацитет за риболов между географските зони, посочени в член 3, при условие че това прехвърляне включва риболовни дейности, посочени в член 13, параграф 2, букви а) и б). Комисията следва да бъде уведомена за такива прехвърляния. Максимално допустимото риболовно усилие, посочено в член 12, параграф 2, буква а), се изменя по съответния начин.

Член 17

Обмен на максимално допустимо риболовно усилие между групи за риболовно усилие

1. Държава-членка може да промени разпределението на риболовното си усилие като прехвърли капацитет за риболов от едни групи за риболовно усилие към други при условията, установени в параграфи 2—5.

▼B

2. Такова прехвърляне е разрешено между групи съоръжения, но не и между географски зони, при положение че съответната държава-членка предостави информация на Комисията относно улова на единица усилие на предоставящата и получаващата група съоръжения, усреднени за последните три години.

3. Когато уловът на единица усилие на предоставящата група съоръжения е по-висок от този на получаващата група, прехвърлянето се прави като правило на база 1 kW/ден срещу 1 kW/ден.

4. Когато уловът за единица усилие на предоставящата група съоръжения е по-нисък от този на получаващата група, държавата-членка прилага коефициент за корекция към количеството на риболовното усилие на получаващата група съоръжения, така че да се компенсира по-високият улов на единица усилие на получаващата група.

5. Комисията отправя искане към STECF да разработи стандартни коефициенти за корекция, които да се използват за улесняване на прехвърлянето на усилията между групи съоръжения с различен улов на единица усилие.

ГЛАВА IV

НАБЛЮДЕНИЕ, ИНСПЕКЦИИ И НАДЗОР

▼M1

_____

▼B

Член 25

Указани пристанища

1. Когато риболовен кораб на Общността трябва да разтовари в Общността над два тона атлантическа треска, капитанът на кораба следи разтоварването да се извършва само в указаните за целта пристанища.

2. Всяка държава-членка посочва пристанищата, в които да се извършва разтоварването на над два тона атлантическа треска.

3. Всяка държава-членка публикува на публичната си уебстраница списъка на указаните пристанища и съответните процедури за инспекция и надзор в тези пристанища, включително реда и условията за регистрация и съобщаване на данните за количествата атлантическа треска при всяко разтоварване.

Комисията предава тази информация на останалите държави-членки.

▼M1

_____

▼B

ГЛАВА V

ВЗЕМАНЕ НА РЕШЕНИЯ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 30

Процедура за вземане на решения

Когато настоящият регламент предвижда вземане на решение от Съвета, Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията.

▼B

Член 31

Изменения на приложение I

Въз основа на становището на STECF Комисията може да измени приложение I към настоящия регламент в съответствие с процедурата, установена в член 30, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 и въз основа на следните принципи:

а) групите за риболовно усилие се формират по възможно най-хомогенния начин по отношение на уловените биологични запаси, размера на уловената риба като цел или като прилов и въздействието върху околната среда от риболовните дейности, свързани с групите за риболовно усилие;

б) броят и размерът на групите за риболовно усилие са икономически ефективни от гледна точка на отношението между разходите за управление и нуждата от опазване.

Член 32

Подробни правила

Подробните правила за прилагане на член 11, параграф 3, членове 14, 16 и 17 от настоящия регламент могат да бъдат приети в съответствие с процедурата, посочена в член 30, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002.

Член 33

Помощ от Европейския фонд за рибарство

1. За всеки от четирите запаса от атлантическа треска, посочени в член 1, за годините, в които запасът е под съответното предпазно равнище за хвърлящата хайвер биомаса, посочено в член 6, дългосрочният план се счита за план за възстановяване по смисъла на член 5 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 и за целите на член 21, буква а), подточка i) от Регламент (ЕО) № 1198/2006.

2. За всеки от четирите запаса от атлантическа треска, посочени в член 1, за годините, различни от посочените в параграф 1, дългосрочният план се счита за план за управление по смисъла на член 6 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 и за целите на член 21, буква а), подточка iv) от Регламент (ЕО) № 1198/2006.

Член 34

Преразглеждане

Въз основа на становище на STECF и след консултации със съответния регионален консултативен съвет Комисията оценява въздействието на мерките за управление върху съответните запаси на атлантическа треска и върху риболовните стопанства най-късно през третата година от прилагането на настоящия регламент, а след това през всяка трета последователна година от прилагането на настоящия регламент и ако е целесъобразно, предлага съответни мерки за неговото изменение.

▼B

Член 35

Отмяна

▼C1

Регламент (ЕО) № 423/2004 се отменя. Позоваванията на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 423/2004 се считат за позовавания на разпоредбите на настоящия регламент.

▼B

Член 36

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2009 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Групите за риболовно усилие се определят по една от групите съоръжения, посочени в точка 1, и една от географските зони, посочени в точка 2.

1. Групи риболовни съоръжения

   а) Дънни тралове и грибове (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR) с око:

      TR1 равно на или по-голямо от 100 mm

      TR2 равно на или по-голямо от 70 mm и по-малко от 100 mm

      TR3 равно на или по-голямо от 16 mm и по-малко от 32 mm

   б) Бим тралове с размер на окото на мрежата:

      BT1 равно на или по-голямо от 120 mm

      BT2 равно на или по-голямо от 80 mm и по-малко от 120 mm

   в) Хрилни мрежи, заплитащи мрежи (GN)

   г) Тройни мрежи (GT)

   д) Парагади (LL)

2. Групи географски зони:

   За целите на настоящото приложение се прилагат следните географски групи:

   а) Kattegat;

   б) i) Skagerrak;

      ii) тази част от зона IIIa на ICES, която не попада в Skagerrak и в Kattegat;

▼C1

      зона IV на ICES и водите на ЕО, попадащи в зона IIa на ICES;

▼B

      iii) зона VIId на ICES;

   в) зона VIIa на ICES;

▼C1

   г) зона VIa на ICES и водите на ЕО, попадащи в зона Vб на ICES.

▼M3

3. Чрез дерогация от точка 1 за управлението на риболовното усилие в зоната, посочена в точка 2, буква б), групите риболовни съоръжения TR2 и TR1 се разглеждат като една група риболовни съоръжения с размер на окото, равен на или по-голям от 70 mm. Държавите членки продължат да докладват поотделно за използването на риболовното усилие за групите съоръжения TR1 и TR2, както се изисква в членове 33 и 34 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета ([1]).

([1]) Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 г. за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006 (ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 1).

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КОНКРЕТНИ РЕФЕРЕНТНИ ПОКАЗАТЕЛИ ЗА ИНСПЕКТИРАНЕ

Цел

1. Всяка държава-членка определя конкретни референтни показатели за инспектиране в съответствие с настоящото приложение.

Стратегия

2. Инспектирането и наблюдението на риболовните дейности се съсредоточават върху кораби, за които има вероятност да извършват улов на атлантическа треска. Провеждането на внезапни инспекции на транспортирането и търговията с атлантическа треска се използва като допълнителен механизъм за кръстосана проверка на ефективността на инспектирането и наблюдението.

Приоритети

3. На различните видове риболовни съоръжения се придава различен приоритет в зависимост от това, доколко флотът е засегнат от ограниченията на риболовните възможности. Поради тази причина всяка държава-членка установява конкретните си приоритети.

Целеви референтни нива

4. Не по-късно от един месец след датата на влизане в сила на настоящия регламент държавите-членки привеждат в изпълнение своите графици за провеждане на инспекции, като отчитат изложените по-долу цели.

   Държавите-членки определят и описват стратегията за вземане на проби, която ще се прилага.

   По искане на Комисията държавата-членка може да ѝ предостави достъп до прилагания от нея план за вземане на проби.

   а) Ниво на инспекция в пристанищата

      Като правило точността, която трябва да се постигне, следва да е поне равностойна на тази, която би била постигната чрез използване на обикновен метод на случайни проби, като инспекциите обхващат 20 % от общия обем на разтоварената в дадена държава-членка атлантическа треска.

   б) Ниво на инспекция на търговията

      Инспекция на 5 % от количествата атлантическа треска, предлагана за продажба на търг.

   в) Ниво на инспекция в открито море

      Гъвкав референтен показател: определя се след подробен анализ на риболовната дейност във всяка зона. Референтните показатели за инспекции в открито море указват броя на дните за патрулиране в зоните за управление на треска, с възможност за въвеждане на отделен показател за дните за патрулиране в конкретни зони.

   г) Ниво на наблюдение от въздуха

      Гъвкав референтен показател: определя се след подробен анализ на извършваната във всяка зона риболовна дейност, като се вземат предвид ресурсите в наличност, с които разполага държавата-членка.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СЪДЪРЖАНИЕ НА НАЦИОНАЛНИТЕ ПРОГРАМИ ЗА КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

Националните програми за контролна дейност имат за цел, *inter alia*, да определят следното:

1. Средства за контрол

   Човешки ресурси

   а) Броя на бреговите и морските инспектори, както и периодите и зоните, в които те ще бъдат разпределени.

   Технически средства

   б) Броя на патрулните кораби и самолети и периодите и зоните, в които те ще бъдат разположени.

   Финансови ресурси

   в) Отпуснатите бюджетни средства за разполагане на човешки ресурси, патрулни кораби и самолети.

2. Електронно записване и съобщаване на информация, свързана с риболовните дейности

   Описание на системите, въведени за гарантиране на спазването на разпоредбите на членове 19, 23, 24 и 25.

3. Определяне на пристанища

   Когато това е уместно, списък на пристанищата, определени за разтоварване на атлантическа треска в съответствие с член 25.

4. Уведомяване преди разтоварване

   Описание на системите, въведени за гарантиране на спазването на разпоредбите на член 24.

5. Контрол на разтоварванията

   Описание на всички съоръжения и/или системи, въведени за гарантиране на спазването на разпоредбите на членове 19, 20, 21 и 28.

6. Процедури за инспектиране

   В националните програми за контролна дейност се определят процедурите, които се спазват:

   а) при провеждане на инспекции в открито море и на суша;

   б) при осъществяване на контакти с компетентните органи, които държавите-членки са определили да отговарят за националните програми за контролна дейност по атлантическата треска;

   в) при съвместен надзор и обмен на инспектори, включително при определяне на компетенциите и прерогативите на инспекторите, действащи във водите на други държави-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Линия, посочена в член 13, параграф 2, буква г)

Линията, посочена в член 13, параграф 2, буква г), е получена чрез последователно свързване посредством румбови линии на следните точки съгласно координатната система WGS84:

54 °30′N, 10 °35′W

55 °20′N, 9 °50′W

55 °30′N, 9 °20′W

56 °40′N, 8 °55′W

57 °0′N, 9 °0′W

57 °20′N, 9 °20′W

57 °50′N, 9 °20′W

58 °10′N, 9 °0′W

58 °40′N, 7 °40′W

59 °0′N, 7 °30′W

59 °20′N, 6 °30′W

59 °40′N, 6 °5′W

59 °40′N, 5 °30′W

60 °0′N, 4 °50′W

60 °15′N, 4 °0′W.